

بیرچوونہوہ واتایہ کی کالی قہدہرم بوو

ناران

بیرچوونه واتایه کی کالی قهدهرم بوو

- شاعیر: محهمه د ئیسماعیل نهژاد (م. ناران)
- بابهت: غه زه لی کوردی
- په رپه ندی: محهمه د ئیسماعیل نهژاد (م. ناران)
- بلاوکه ره وه: نووسهر
- چاپی په کهم: زستانی 1396 (2018)

(١)

داخی دووریت سەوزە وەک باران لە ناخی سینه‌ما
 تائەبەد دەرنایچی یادت لەم دڵە غەمگینە‌ما
 جی‌یی بە‌تالت تاهە‌تا دیارە لە‌سەر سە‌فحە‌ی دڵم
 ھە‌روە‌ک ئاسمانی شە‌وێکی تار لە‌پر مانگی نە‌ما
 شینە‌ داخ، حە‌سرە‌ت شینتر، نە‌بوونت شینترین!
 گیان، کۆ‌ل و کۆ‌لە‌واری ئە‌م سە‌رانسەر شینە‌ ما
 تاسە‌باری نیونیکا و زە‌ردە‌خە‌نە‌ی ئارامی تۆ‌م
 بێ‌قەراری مۆ‌نج ئە‌دا ئە‌مشە‌و لە‌ناو ئە‌م ژینە‌ما
 کی‌وی بڕوا بوو و جوو‌دی تۆ‌ لە‌ پێ‌دە‌شتی ئە‌وین
 کە‌ی ھە‌راسم بوو کە‌ لافاو بێ‌ بە‌ لای بنچینە‌ما؟
 تە‌نگ و تاریک داگە‌راوە‌ ئێ‌ستە‌ ھۆ‌لی چۆ‌لی ڕووح
 تازە‌ کوا ھە‌ستیک کە‌ دە‌ست بێ‌نی بە‌ پە‌ردە‌ی سینه‌ما؟

(۲)

گشت دهر و دهر وازه کان داخراوه لیم بۆ کوئی هه لیم؟
 پاک ده لاقه و رۆچنه کان به سراوه لیم بۆ کوئی هه لیم؟
 "خزمی خویری و ئاشنای ئه حمهق" * ئه تۆشی دهر په راند!
 من له داخ ئه و خه لکه دهره ی داوه لیم بۆ کوئی هه لیم؟
 خۆنه ناس و پی نه زانن، ناوبه تال و دل به کین
 ههست و نهست و هزر و هۆش تاراوه لیم بۆ کوئی هه لیم؟
 "تا کوو هه مبی هیژ و هه توان و پرست و بیر و هۆش
 دیم و دیم ... " * باوی نه ماوه! من ده لیم بۆ کوئی هه لیم؟
 ئاسمانیکی په نای نا هیمنی بالنده بوو
 ئیسته سه رپاکی به پووش گیراوه لیم بۆ کوئی هه لیم؟

وێک شەپۆل تەنیا کە نارم شک دەبرد بۆ سانهوه
 شانی کە قەزینی وەها کوتراوه لێم بۆ کۆی هەلێم؟
 خۆم خزانده توولەزێک دوور بێم لە چاوی نامرۆف
 قوفل و میلهی ئاسنیش بێزراوه لێم بۆ کۆی هەلێم؟
 تا هەریمی خۆشی مندالی بە شوین شیعرا دەچوووم
 دەفتەر و دێر و وشەش تۆراوه لێم بۆ کۆی هەلێم؟
 راده کا لەم چۆلەوارە ئەو کەسەیی خۆی خۆش دەوێت
 ڕووحی ڕۆیین وێک بلیی دزراوه لێم بۆ کۆی هەلێم؟

* و ** ئاماژەن بۆ هەندیک شیعی مامۆستا هیمن.

(۳)

بلیی دوباره نه بینیتته وه لکی ته مه نم
 چرۆیه کی گه لی تازه دلی پی رابره نم؟
 بلیی دوباره خه ویکی خودایی دلم نه باته وه تا
 له ته شقی ئه شق و زیان بال بگرم و پی بکه نم؟
 بلیی دوباره له خاکی ره شی غه ربیدا
 به خه ونی سه وزی ئه تۆوه شه ویکی رانه چه نم؟
 بلیی نه بینمه وه دیسان ئه وینی تۆرۆژیک
 هه تا بینمه وه خۆم و ته ونی ته مه نمی پی بته نم؟
 بلیی هه لم نه گری بای خه یال و نه چمه وه تا
 ئه وی ده می که ئه شق هات و گۆری به رگی ته نم؟
 بلیی نیگایه کی پرپر له میهره بانی و سۆز
 ده می نه بیتته وه میوانی گیانی پر وه زه نم؟

بلیی دوباره نه نیشیتته وه مه لی زهرده ی
 له سه ر گه لای ته ری دیده و ته لی دلی په به نم؟
 بلیی نه بیسمه وه هور هی گه شینه ری ده نگی
 یه که م وشه ی نه ره وینی هه موو ته می زه مه نم؟
 بلیی دوباره نه نووسیتته وه هه موو روو حم
 له سه ر روو په لی ژین شاعر نه هیلی هه لیکه نم؟
 بلیی هه تا کوو چ ویرانه یه ک بیا روو حم؟
 له کپه به بنده ری تاریک فری بدا به ده نم؟
 هه تا کوو کو ی به برینم بلیی بهینی را
 به خه نجه ری چ خه یالیک بکیلی زهرده خه نم؟
 بلیی دوباره په شیوم نه کاته وه بسکی
 له نیو شه تاوی قزیدا نه شور ی به رجه وه نم؟
 بلیی له باوه شی بگرم که نیشکی نازادی
 به ئاوه دانی ببینم به هه شته که ی وه ته نم؟

(٤)

من له ناسمانی ئه‌وین هه‌ور و هه‌ساوم گه‌ره‌که
 به‌قه‌را رۆچنه‌یه‌ک تیشکی هه‌تاوم گه‌ره‌که
 له به‌شی خۆم پترم ناوی هه‌تا لی‌ره‌ ده‌ژیم
 چه‌ن چیه و ماچ و بزه و سیله‌یی چاوم گه‌ره‌که
 من له شارێک که تژی په‌نگ و به‌رامه و بۆنه
 لیوی ئال و مه‌می کال و که‌زیی خاوم گه‌ره‌که
 له زه‌مانه‌ی شهل و شیواو چه‌مه‌رای هیچ ناکه‌م
 له ژیان مشتێ هه‌وا و بستێ کلاوم گه‌ره‌که
 له‌سه‌ر ئه‌و جاده هه‌موو جو‌ر که‌سی لی‌ راده‌بری
 ده‌می نووچدان و وچان، سانه‌وه، کاوم گه‌ره‌که
 بۆ چه‌مه‌ ناوی زل و شاری به‌تال و ویران؟
 گوندی پر خیر و به‌ بی‌ر، می‌رگ و به‌راوم گه‌ره‌که
 مافی خۆم ده‌وی‌ رازی به‌وه نیم‌ حه‌ق بخوری
 بۆ ولات و گه‌لی خۆم ناشتی ته‌واوم گه‌ره‌که

(۵)

شهو و رۆژ لیږه گلی گۆږه کهمم داوه ته وه
 تا بزانی نییه چاره م: سه ری خۆم ناوه ته وه!
 خه به رت لیم نییه تۆ بویه وه ها بیخه به رم
 شوینم هه لښگره هه تا سییه ره کهم ماوه ته وه
 لیږه نی تا کوو بزانی به هه نیسکی سره وه
 دهفته ری بیره وه ری و تاسه تم هه لداوه ته وه
 هه موو سیروانی سروشکم له دوا ناردی به لام
 چه می وشکم ئه وه زه ریای خه می تی زاوه ته وه
 ناگرم تازه له گوئی قهول و به لینی راست
 قه دی ئه لفم وه کوو دال ئیسته که چه وتاوه ته وه
 لیږه نی تا کوو بزانی چ ده چیژی دلّه کهم
 له بهر ئه و باره شی مهرگه چه نی چه وساوه ته وه

لیڙه نی تا کوو بیینی هه موو شهو ته نیاییم
چهن که رت پر به گهرووی وشکه وه هیناوه ته وه
چوومه لای دوکتور و پیڻم گوت که دلڻم دیشی جه ناب
که سنه ناس کۆلی حهب و شهربه تی پیچاوه ته وه
ئه وه ئیستا که له گه ل قشقه ره کان ئاوده نغم
تا هه لۆم دیوه له سه ر ما که ری سووراوه ته وه
به هه زار شیوه به خه م مالی وه فام پیکه وه نا
بۆ هه زار و یه که مین جاره که رووخواوه ته وه
وه ره بیخویننه وه هه لبه سستی ته ر و تازه ی ئه وین
دیږ به دیږی که به خوینی دلّه نووسراوه ته وه

(٦)

پەری! دەمیکە یە بۆ ئیشقی تۆ کە ژاوە یە دڵ
 دەمیکە یە چە مە پای تیشکی ئەم دوو چاوە یە دڵ
 پەشیو و بیەکە سی هەلبەستی دووری بالاتم
 بە خۆری روومەتی تۆ هیمن و حەساوە یە دڵ
 کە لا نە دە ی لە روو بسکی رەش و درێژی بە خەم
 هەواریکی چ خالی، کپ و کە لاوە یە دڵ
 دەمیکە دیکە بینم گزنگی روخسارت
 هەتا هەمیشە هەتیویکی ئەم هەتاوە یە دڵ
 ئەوە منم پەری! شیتی نەدیتی چاوت
 ئەوینی تۆم گەرە کە و مەستی ئەم شەراوە یە دڵ
 لە قولکی کولمی ئەتۆدایە ون بوو بە بیرم
 لە بیرى بەرزى ئەتۆیە کەوا شەکاوە یە دڵ

دەروونم ئەوا دەگریت و دەسووتی ماوہیہ کہ
کولۆشی وشکی بن ئەم ئاگرە ھەلکراوہیہ دل
پەری! دەزانی ئەوین گەر نەبی منیش مردووم؟
لە خوۆشەویستی ئەتۆ گولشەنی گەشاوہیہ دل!
پەری دەزانی چ بیۆینەہیہ بە تۆوہ ژیان؟
بە تۆوہ چەن مەزن و بیوہی و کراوہیہ دل؟
ئەوین ئەگەر سەرەتیک ھەلنە کاتەوہ گیانم
وہ کوو گلۆفەبەنیکی گریدراوہیہ دل

(۷)

وهرهوه تا وهرهزی دهرچی به تو گیانی غهزهل
بهسهرم کاتهوه دیسانه که بارانی غهزهل
دهفتهری بیرهوه ریم خالییه وا ماوهیه که
دل و دهست و دهم و لیوم بهره بو ژوانی غهزهل
بی به مانگ نهو ژنه ناشقهه که به تاسهی تویه
وهره تا گشت ره گی ژین تی بیگه ری ژانی غهزهل
مالی دلتهنگی و ته نیایی به جی بیله که سم
روو له شاری دل کهم که و بیه میوانی غهزهل
پهنجه ره ی پرووحم نهوا پاکی له سهر ههستن و واز
گولی تو تا بگه شینیتته وه گولدانی غهزهل
به بلیسه ی گری دل داری دهر وون دانه بیسی
سهری هه لئاگری بهم نه سره وه سیروانی غهزهل
له غه می تووه یه گهر خاوه نی مولکی خوشیم
خوری نازادییه بوم هه لدی له زیندانی غهزهل

شیری شیعی به منالی که مژیوه ده می من
 حوکی بو بدری ده بوو دایه به تاوانی غه زهل
 چاره نووسی گه لی کوردیش که به دهس خوئی بوایه
 به هه واری هه زی خوئی گه یشتبوو کاروانی غه زهل
 له وه تا هات و نه هاته سه فیری سه وزی گه لا
 ترسی ری نیشوو له کولبه ری زستانی غه زهل
 هه وی دل نایه ته وه گهر نه یه وه نیو ژینم
 هه مه هیوا ده می تو بییه وه هه یوانی غه زهل
 تا گهرم بیته وه ده ست و دلی ههستی به ستووی
 گیانی ئارانی، وشه، کردوه به قوربانی غه زهل

(۸)

لەناو کالانی شەرما شیرێ ئەبرۆ هەلبکێشه
 دڵم! رووحم، هەتا لیوی بەپشکۆ هەلبکێشه
 نەخۆشیکی گرانبارم هەموو گیانم شەویک تۆ
 لە دەریاچەیی فرۆ و هەنگوین و لیمۆ هەلبکێشه
 وەرە و قەندی دوو لیوت تەر کە بەو چایەیی دەمی من
 بلی کەمتر هەنسک و ئاهی پرسۆ هەلبکێشه
 لەسەر مەمکی چەپی خۆت دابنی دەستی بزۆزم
 بژاری رۆژگارم سا بلی بۆ هەلبکێشه
 لە ئامیزت وەرینە باوەشی دەرد و پەژارەم
 هەتا میعراجی جوانی، گیان بە پەرچۆ هەلبکێشه
 بلاوینە بە پرچی تەر دڵەیی شیت و پەشیوم
 پشووم هەر شەو لە بۆی ریحان و شەبوۆ هەلبکێشه

به بئی تۆ بزر و ناپه یدایه لووتکه ی ئه و ژيانه
 وه ره و ههستم له ماچیکه ده م ئاسۆ ههلبکیشه
 ده ترسم ئاخري پرووحم له بێتۆیه بخنکي
 له گێژاوی ئه ويندا گیانی نغو ههلبکیشه
 له دووری خۆت ئه گهر ويستت به حالی من بزانی
 به سه ر کرداری بوونا دوو خه تی تیکه ل بکیشه
 به تالانت که برد سه رجه م چرووی وه رزی به هارم
 له سه ر سه فحه ی ژيان وینه ی گه لای زه رده ل بکیشه

خۆزگه ئه و رۆژه که ده مدی له گه لی پێ نه که نیام
 له یه که م چرکه وه دلتتهنگی دلی ریک نه گوشیام
 خۆزگه هه روا هه موو خۆم نه ده نا مشتی ئه وینی
 که له بهر پێی دلی به ردی نه وه ها نزم و نه وی بام
 خوزگه ئه و رۆژه خودا سانی گیانی ده می رانا
 به هه وای ئه م ده م و لیو و قه د و شیوه ی نه شنیام
 خۆزگه جار جارێ به نابێ و نییه ده دوام ده گه لیدا
 تاوه کوو ئیسته له بۆ "ئا" یه کی ئاوا نه فریام
 ته مه نم هینده به خۆراییه هه تا تی نه په ریا
 له هه موو قوژبن و قوئاغی ئه شق تی فکریام
 خۆزگه رۆژی ئه منیش هه روه کوو خه لکانی هه ساوه
 به زمانی هه زی خۆم له م به ری دنیا یه گه بیام
 چ ده بوو وه نده "په شیو" ی نه بی پرچی ته ری شیعرم
 وه کوو "بیکه س" ئه منیش گیان و دل و گشت که سی وی بام

که هه‌لۆی ئەم دەر و ناوهم گەر و بیکه‌لکه ده‌دیتن
وه‌کوو قالاوی ده‌بوو له‌م زهل و زۆنگانه قریبام
که ته‌با و هینده ره‌بان زام و ده‌بان بیکه‌وه لی‌ره
له‌سه‌ر ئەم خوینه پر‌زاوه نه‌ده‌بوو وه‌نده شه‌قی بام
دۆست و دوژمن که به‌هیچ باری له‌بۆم هه‌لنه‌وه‌ژیرا
خۆزگه زۆر حیز و سلامت له‌ژیان داسه‌کنیام

(۱۰)

په نام داتې ئه گهر ساتې په رهنګی گواره که ی تو
 له گوځ ده گرم به گیان و دل هموو گوفتاره که ی تو
 ته نافی گهر دنت تا هه لېخه ی ئاوا به پرووتی
 خه یالْم هه لده واسم هه ر له پای سیداره که ی تو
 بنوڅی تا به گیانت جارې ئه و چایه ی دهمی من
 دلْم ده تو یته وه بو قه ندی شیوه زاره که ی تو
 له سهر شیله ی ئه وینت تا بنیشې میښی شیعرم
 ده ترسم هه لفرې زوو هه سته بې ئازاره که ی تو
 که به ژنی خوښ تراشیوت ده بینم راده میښم
 وه کوو میوم له بهر ته رزه به له نجه ولاره که ی تو

له شانم دادەمیڤم شانه بیڤنی بیڤنی خۆشت
 نەمیڤنی وا نەماوم بۆ دەمی دیداره که ی تۆ
 سەری هەلداوه تا گوێ مەرپەڕین لەو بن کراسەت
 سەری هەلنایه سەرۆاشم له ئاست شاکاره که ی تۆ
 به ڕهنگی ئال مەرپەنگینه دوو لیوی تەر که ڕووحم
 به ڕۆژی ڕوون نەچی بۆ ماچی جاروباره که ی تۆ
 له دەوری گەردنت ئەلقه ی که دا ڕه شماری پرچت
 گوتم ناگا ئیتر دەستم به بالای داره که ی تۆ
 به بهرگی تهنگ حەریری سیوهره ی لهش دابیۆشه
 که عهییی دابشاری شاعیره بیعاره که ی تۆ
 سەری کۆلمەت بسووتینی هەموو هەستی سەرپا
 له مەرچی گیان به موو گەر لا بدا دلداره که ی تۆ

(۱۱)

دلته نغم و دل داوه تی ئەم شینه ده گیرئ
 ته نیام و پشوو گۆنگه لی ئەم ژینه ده گیرئ
 بهینیکه قسه بهینی نییه بی به ده ممدا
 بیده نگییه ئەم سۆز و دەم و بییه ده گیرئ
 دل مه یلی قسه و دواندنئ ئیستاکه نه ماوه
 بیزاریه ئەم زارییه سه نگییه ده گیرئ
 دنیا بگه رپی وه ک منی دلته نگ نییه تیدا
 ئاهی منه ئەم ئاشه له میژینه ده گیرئ
 دهردت که بزانی ئەوی ئاوالی به نیوه
 به زمی شهوی بهم گیزهوی ئەسرینه ده گیرئ

شەو هیندە غەم و حەسرەتی بیتۆیی دە کیشم
رۆژ چاوی لەدوای ئەم دڵە بێ تینە دە گیرێ
گەر هاتەوێ ئەمجارە بڵێن پێی: ئەرێ! دۆرام
لەم دامەییە ئەم داشە بە دۆمینیە دە گیرێ
هیندە وەرەزی کردووێ ئەم ژینە زگەرە
گیانی لەسەر ئەم دوو خەتە نووسینیە دە گیرێ
وا ئاوری تی بەربووێ جەرگی لە غەزەلدا
دەستی لە بەرۆک و مەم و ناوسینیە دە گیرێ
هەرچەند لە کزی داوێ چرای شیعری ئەوینی
هەر دیت و دەچێ قەڵسە لە ئەم ژینە دە گیرێ

(۱۲)

تو بیژی خودا! ئەو خەبەرەم کەنگی بگاتی؟
 ئەو نووچە نووییەم چ کەسیک بیژی بداتی؟
 عومریکە لەبۆ بیستی وا چاوەنوارم
 عومریک؛ ئەو یانی هەموو کات و دەم و ساتی!
 کوانی؟ تەتەرئ، پەیکن، پەيامهینن کە بیت و
 بۆ گیانی بە هیوا و چەمەرا بیتن خەلاتی
 دەر بایسی وە ی نیم کە هەوائیکی چلۆنە
 دەر بایسی وەم زۆر لەسەرەخۆ و بە سوباتی ↓
 رۆژی، شەوئ، وەختی، چ درەنگ بیت و چ زوو بیت
 لەم چۆلە هەوارە خەبەریکم پئی بگاتی
 دەر دیکی گەلیک تال و گرانە کە نەبیستی
 ئیتر قسە یەک، باس و هەوائی، خەبەرەتانی
 چەن ئەستەمە ژین یە کسەرە شیوازی نەگۆری
 ئەمرۆ وە کوو دویینی بی سبە ی وە ک هەموو کاتی!

(۱۳)

مزگینیکی تازه و وهزیک سوز له گیاندا
 لیکدانهوهی خهویک و ماچیکی تهر له ژواندا
 دیداری دوو ههسیل و رووتبوونهی ئهوینیک
 ئهنگووتنی خهیاالت له تیشکی بهربهیاندا
 مزگینیکی خوش و تهقله و جلیتی سواران
 تهوقه‌ی شه‌راب و شیعره له رووپه‌ری ژیاندا
 ده‌سگرتنی دوو پیاله و هالاوی بهیت و باوان
 دانیشتنیکی ساده و له سووچی هه‌وره‌باندا
 وچانی رۆژژمیر و لکانه‌وهی گه‌لاکان
 مانشیتی بیگوزارشت له مالپه‌ری زه‌ماندا
 گه‌رانه‌وهی دلۆپه بو باوه‌شی زیریار
 گیرسانی حه‌وزه‌گه‌وره له کۆشی ئاسماندا

پياسه پي شەقام و خولانه وهی دوو قۆلی

ئامیز و هه لگلوڤین له خه لوه تی شه واندا

.

.

.

ده تلامه وه به یادت بهم خهون و بهم خه یاله

له پر زړه ی په یامیک، خهون و خهوی به گ...اندا

(۱۴)

له بهر ده لاقه که دانیشتوو به خه مگینی
نیگای ده دزیه وه تا که س نه بیینی ئه سرینی
له پستی په نجه ره یه ک مانه وه هه تا کوو ئه به د
همیشه بهرجه وه نیک و یه ک جیهانیینی!
ژیانی وا چ دووپاته و گرانه، چهنده به تال!
ئه وه ی گهره کته ته واو دلنیا بی ناییینی!
وه کوو قه تارئی که مه حکومه ههر به یه ک ریگا
چ سارد و بی بره و و خو له میشییه ژینی!
"ده روم به یانییه ک و ناگه ریومه وه ئیتر"
وه های به خو ی گوت و هه ستا له سووچی په رژیینی
پریسکه ییکی له خه ون و خه یالی سوور و سپی
به توندی به ست و ته یار تا کوو کاتی روینی!

*****

له بهر به یانییه کی لیل و ساردی زستاندا
تفهنگ به شانیه وه بازیک فری به ئاسماندا

(۱۵)

ئەو پیرم و ئەو شیخم و ئەو رێبەری رووحم
ئەو خۆرم و ئەو خەونم و ئەو سێبەری رووحم
من بیکەس و دلتهنگ و غەریبکی بەتەنیا و
ئەو یاری وەفادار و کەس و دلەبری رووحم
من سووکەپەرێکی وەرەز و پەستی لەبەر با و
ئەو بāl و پەر و هیز و وزە ی کیشەری رووحم

من ورده مه لیکی په ره وازه ی حه په ساو و
ئه و دانه و هیلانه و هیوادهری پرووحم
ئه ی ئه شق و ئه وینداری که بارانی هه میسه ی!
توی وهرزی نویی رۆشنی دهشت و دهری پرووحم
جاریکی دی پیم جیلوه یه کی جوان بنوینه
جوانیی بیرۆ تا به جیهان و بهری پرووحم
هه رچه نده نه هاتیم بوو به سه رهاتی نه هات
هاتوومه وه دیسانه که تا به ردهری پرووحم
هیچ ئاوه ز و هزرین و شه پۆلیکی فکر، بیت
ناتوانی که بشکینی هه موو له مپهری پرووحم

(۱۶)

"بۆ دهسته کانت که مه به سستی تازه من"

تا به دهستی تۆ نه گا میوه ی ته پری هه لبه سته که م
کوا له ژیندا شین ده بی ویشکه نه مامی ده سته که م
وه ک بیانوی گهرم و تازه ن دهستی نه رم و ناسکت
ده یگرم هه رده م هه تا کوو گیان به تۆ په یوه ست ئه که م
پیوه بووم هیئد ته ر به دهستی پر له ئه شق و سۆز ته وه
لیوه بووم ها کا له پر وه ک سیوه سووره ی هه سته که م

پردی دهستت هه لده به سستی بۆم سروودی ژینه وه
 تاوه کوو گرتوومه، گرتوویه دله به دمهسته کهم
 چه شنی دوو جاده ی به پیچن وا له کویستانی زیان
 یا له دهشتی بیر و باوه ردا چه می هه لویسته کهم
 دین و راده برن وه کوو پروو بار له هه ر دوو لاهه وه
 پیک ده هینن پردی بوون و باوه شیک بۆ جهسته کهم
 دوو قه سیده ن دهسته کانت بۆ غه زه لبارانی پرووح
 یا نه سه روا ی سه ر به ئاسمانی سروود و بهسته کهم
 دهستی تۆ ده گرم هه تا کوو ژین در یژه پی بدهم
 هه رچی ده رده ئه ی خودا دوور بیت و یا له وه دهسته، کهم!

(۱۷)

شەو بیټ و ئەتۆ بی و دڵە کە ی شیتی شەرا بام
پیم خۆش نییه تا پۆژی حەشر لەو خەوێ پام
تۆ بیی و لەبەر پرووخی منی کە ی ئەبەدییەت
دەربەستی چ نیم هەر وەدەزانم کە خودا بام
گەر تیشکی هەبوونت بتهنی خەلوەتی لەحزەم
تا دوا دەمی ئاویلکە دەبا لەم خەوێدا بام
با چرکە نەکا ئەو خول و چرکە ی کە لە لامی
راوەستی زەمان، چەق لە دەقی چاوە کە تا بام
نامەردم ئەگەر بیجگە لە تۆ، تۆم نە گەرە ک بیټ
بۆ چیمە کە بیتۆیەکی خۆویستی غەرا بام؟

(١٨)

هۆ ماسییە کە ی شەنگ و بە ڕەنگی ڕوخی شەیدا
ئەشقت بە ژیان دەنگ و بە گیان خەون و نەشە ی دا
تا "هات" ی هەمیشە ی تەمەنی شیت ببی پەیدا
تۆ هاتی چ مەستانە بەنیۆ بەحری بیپەیدا
ئەم جیلوویە، شیعری چ خودایە ک بوو بە مەیدا
ئەو دەردە دەوایە ک بوو کەوا مەستی بە مەیدا
دەریا بە زریبارتەو پەرماوە بە خۆیدا
ئەو چاوە ڕەشە ی دیوێ کە هەر ماوە لە خۆیدا
وە ک «نالی» کە نالە لە قەڵەم، نالە لە نەیدا
«ئاران» وە کوو خۆی ماوە لە تاران و لە ڕەیدا

بسکت به دهسی باوه بوو بهم بۆنهوه هاتم
 من مردوو ئهتۆ زیندوو، گۆلم! چۆنی حهیاتم؟!
 یادت له یه کهم رۆژهوه تا ئیره له گهلمه
 تۆ ههر له خهوم دای و به ئهم خهونهوه هاتم
 دهنگت ده زرينگاوه له گوپی گیانی خهوالووم
 رووحم ده پرينگاوه له هه لکهوتی وه فاتم
 بهو ودمهوه باخپوئی مه سیحی ده می تۆ گهر
 هاكا برهوی رایه ل و پوی تهونی نه هاتم
 بهو دهسته ئه گهر بگری له مشت خاکی مه زارم
 دیسان گوروو ده گریتتهوه گیانی کش و ماتم
 بۆ باس و ههوالی گوزهری تۆیه عهزیزم
 گۆرخانه که ده شکینئ سکووتی دهم و کاتم
 فهرموو به وهفا رابه تاوی که بیینی
 بۆ ژین به خهفته نیم و به قوربانی وه فاتم
 ئهو خه لکه ده یانگوت که ئهتۆ نه خشی خودا بووی
 نازانن ئهتۆ هاتی خودات کرده خه لاتم

بهو چاوه که چاوهی ئەزەلی میهر و وهفایه
 پرووناکی که گۆری شهوی تاریکه سه لاتم
 عومریکه وه کی مردوو کر و مات و بهیڤدهنگ
 له م خاکی دهره چاوله بهری ترپهیی پاتم
 خۆم و دڵ و پرووحم شهو و رۆ نوqmی خومارین
 گهر سووکه سه رنجیکت هه بی مهستی نیگاتم
 له م بهردهره نارۆم و بهری ناده مه وه دهست
 تا قامی قیامهت به خودا ههر به ته ماتم
 قهت رازی به ئازاری دڵ و دهستی که سی نیم
 ئەو ساته دڵم خوشه به ته نیا که له لاتم

(۲۰)

ئه شق ده کووژن و وانهی وه فا ده لینه وه پیت
 ژیان ده نیژن و به سته ی سه فا ده لینه وه پیت
 ئه وه ی خودا قه تی هز لی نییه و گرینگ نییه لای
 هه مووی به جاری به ناوی خودا ده لینه وه پیت
 به ده مته وه ده که نن، ده س ده نیته ناو ده ست
 قسه ی چرووکی گه لی سووک له دوا ده لینه وه پیت
 ئه گهر برینی دلت ئاوه لا بکه ی بو یان
 جگه کولاندنه وه چیدی چما ده لینه وه پیت؟
 نه یار و دوژمن و گورگن له پیستی دوستیدا
 که ئهرک و سۆزی برا بو برا ده لینه وه پیت

(۲۱)

هه راسی هه ینییه کی دی و نه بوونی تو دیسان
هوروژی بیره وهری و یادی پروونی تو دیسان
ته وژی ژانی غه ربیی و دلّهی هه ژاری خۆم
گوشاری گورچوبری زامی چوونی تو دیسان
ته نینه وهی دهر و دیواری پرووح به دلتهنگی و
رینه وهی خهم و ئازاری ژین به بیدهنگی و
په رینه وهی وه ره زی گیان له بندهری سهبر و
چرینه وهی گه ره لاوژهی هه بوون به پرووی قهبر و

رمانی تاوه ره کانی چه ز و بزه ی جوانی و
 نه مانى هیچ ته وه ریکی ئه وینی ئینسانی و
 هه لا وه سانی غه م و جه ز ره به ی په سیوی دَل و
 به باد رانی هه موو ئاره زووی هه تیوی دَل و
 له شووشه یه ک ده چم ئیستا شکاو له سه د لاوه
 له لاپه ریک ده چم ئیستا دراو به ده م باوه
 ده لاقه ییکی قه تیسبووم که ناکریتته وه قه ت
 که لا وه ییکی له بیر چووم که ناژیتته وه قه ت
 چ مردوو خانه یه کی پر مه ترسی دایيسان
 هه راسی هه ینیه کی دی و نه بوونی تۆ دیسان

(۲۲)

له عنهت له ئیمه بی که بهره و پاش کشاینه وه
 دهنگمان نه دا به رویشتن و ههر لیره ماینه وه
 ترسیکی ویل و مون دلی ئیمه ی بهری ده کرد
 بی هیچ بهرای بی یا سه ره تایه ک گه راینه وه!
 له عنهت له من له تو له قسه و قهولی پر درو
 لهم که وله کون و ته نگه به ره ی تیی خزاینه وه
 من دیلی دهستی تو و نه تو دیلی دهستی من
 لهم گرتوو خانه گه وره یه دا به ستراینه وه
 لهم جه غزی ناو به تالی غه ری بییه دا وه کوو
 دوو میلی کاترو می ری به بی هو خولاینه وه

دلته نگم و دل مهیلی قسه ی ئیستی نه ماوه
 بیزاریه بهم پرووحه به نازاره براوه
 بیده نگم و پیم خوش نییه هیچکس بدوینم
 به یینیکه نه فسه به یینی له گه لما کز و خاوه
 عالم بگه ری و ک ئه وی دلته نگ نییه تیدا
 دهر د و خه می عالم به دلی که یلی دراوه
 شه و هینده غه م و حه سره تی بیتوی ده کیشی
 ئاواره یه رۆژ وهنده به دوویدا که گه راوه
 بیزاریه ئه م زاریه بیده نگه ده گیري
 بهیت و غه زه لی ههستی هه موو خوین و زووخواه
 وا باشه له ئه م شاره به دهر دی که نه زانن
 ده یکو لنه وه لی خه لکی ده نا پاک ده کولاه
 هه ر کهس به خه م و دهر دی دلی خو یه وه ده گری
 یه ک کو لهره یه ک بی که سه یه ک کاری کراوه

(۲۴)

ساقیا مهی نامگری کۆنه برین بۆ کوی بهرم؟!
 روو له ههر لایین ده کهم تووشی په ژاره و نه شتەرم
 باده ییکم پێ دهوێ تاکوو هه شر هۆشم بیا
 ریگه ییکم پێ نیشان ده تاوه کوو رووح ده ربهرم
 پر به دل ده گریه له گهڵ شووشه ی دلی چرژاوی خۆم
 تۆش به هاوارم نه گه ی ده ییته وه مهینه ت، سهرم!
 کهوته به ریپی گابنه ی دلتهنگی مه زرای چاره نووس
 بۆیه سه رجه م خه تتی خواره، خوار و ژووری ده فتهرم
 داوه لی ته نیایی هینده لی چه قا مه زرای ژیان
 قشقه رهی مردن نه بی لپی ناقری ده ور بهرم
 دیری بیدهنگی وه ها ده وری دلی دامای دا

ئەستەمە ئیتەر لە گەڵما بێ تەنانەت سیبەرم
 بادە کەت دادی منی بێ نادری نا ساقیا
 جامە کەت با پر بەلام من ناگری نا ساقیا
 نامگری تا دوور کەوێ لیم ساتی ئازاری فکر
 نایگرم مەستی دەمیک تا نەچمە نیو شاری فکر
 من بە دەردی بێ دەوا و دەرمانەو دەتلیمەو
 بۆ خەمی بێخاوەنی ئەم خۆمەیه دەخولیمەو
 ئەم برینە، تازە سارپێژ ناگری نا ساقیا
 ئەم بلیسە تازەیه، دانامری نا ساقیا
 تۆ لە کوێ بووی ئەو دەمە وادە بوو بۆ ژوانی فکر
 سەد چەلی مردن دەچێژا بۆ چەلی زانی فکر
 ئیستە تەنیا بادەییکی پر لە مەستی بێ دەوێ
 بێ مە و بادە، کۆلوکۆی ئەم دڵە دانا کەوێ
 پر لە جۆشی مە بکە بۆی، کاسەلە کۆنی شەرم
 تا وەکوو دیسان دلی داویتەو گەرمی گەرم
 یا دەنا تا رۆژی مەحشەر دەس لە ئیخە ی بەردەو
 با بژی تەنیا و بە تەنیا، مات و بیدەنگ وە ک تەرم
 یا دەنا دايم بە دەنگی بەرزەو هەوار ئەکا:
 ساقیا مە نامگری کۆنەبرین بۆ کوێ بەرم؟!

(۲۵)

خوزگه مندالی سهری تر بگه رابایه ته وه
دهرسی نه و دهوره یه مان دهوره بکردایه ته وه
پیسته گا و سیرمه سه گیتی که له دل ئالاه
دابمالرایه به یه گجاری بگوروايه ته وه
نهرمه ئامیره کی ههستوک و بزوز بوو نه ودهم
دلی بی که لک و که ره م خوزگه که چاک بوایه ته وه
هینده ژهنگی زهمه ن و غه وری ته مه ن نیشته وه لیتی
چاوی هه لئایه به حال ماوه وه دهنگ نایه ته وه
چ هه ساریکی به رین و چ هه ریمیکی نیان
خوزگه! مندالی، به تاو تاوی بهاتایه ته وه

چه شنی شارېک بوو گه لې خوښ و ږه ها پر له نه وا
 گه ږه کی گیان، نه گه ږه نهو سیبه ری مابایه ته وه
 ئیسته نه ماما نهو ئیمه یین و که لاوه ی ږووخاو
 نهو ئیمه یین و له سهر سینگې زه مان داکوتراو
 ئیمه مشتی چل و چیوی ږهش و ږووتی حه په ساو
 ئیمه گشتی به خه یال و له حه قیقه تدا خاو
 هه گبه یه ک کوږه و گری و هه گبه یه کیش ئایینی
 هه مگه یه ک کوږه و هری و هه مگه یه کیش ږه شینی
 کولې ږوای غه له ت و خه ون و خورافه و خه فته و
 کیوی ږای دژبه یه ک و له تله تی ږپر سه قته و
 که ولې هه رگیز نه فروشراو له سهری نه ماما شه ږ
 نیږی تا ئیسته نه دوشراو له سهری نه ماما شه ږ
 قه له مم خوزگه له خه مدا نه شکابایه ته وه
 قه دی نه م بیر و خه یال هم نه ږابایه ته وه
 له م هه ویله شه و ږوژ هه ر له هه لاتندابام
 وه کوو زاروکی ده روونم گری گرتایه ته وه
 سهری ده شکاندمه وه دیسانه که هه ر به ردی به لام
 خوزگه مندالی سهری تر بگه ږابایه ته وه

(۲۶)

به دمه ستم و ههر تۆم دهوئ تا بگری که ده ستم
به م حاله وه زۆر زه حمه ته دیسانه که هه ستم
که وتوو مه ته به رده رکی خه یالئیک و که لا کم
نا که ونه وه لای یه کتری چبکه م دل و ده ستم
که وتوو م و هه تا چاوی به چاوم نه که ویتن
نامداته وه دل، نایده مه وه شهرتی که به ستم
ده ستم بگره، گر نه مه، گیراوم و ده گریم!
لئیک دوورن و ناگر نه وه یه ک هه ست و مه به ستم
من هاتم و هه رچه نده نه هات بوو هه موو هاتم
جاریکی نه هاتی که بپرسی چ بوو قه ستم
نه مزانی به کام رازه وه بوو دوینی که رازام؟
ئییستا که چلۆن هه ستمه وه وا نووستوو هه ستم؟
تۆ سیوی گوناح و ئه منیش سیوی دلی کال
خۆت خستته به رده ستم و ههر گه ست و گه ستم
تۆ لیوی به رۆژ و ئه منیش لیوی به رۆژوو

خوا هه لده گری لپوه نه بېم بو دهمی دوستم؟
 ده یخواته وه خو پناوی دلېم چاوی خوماری
 نه و مه ستره یا خود دلېه کی دیده په ره ستم؟
 هاتووم و هه تا جیلوه یه کی جوان نه نوینی
 ناروم هه و نیو خه ونی خه راباتی نه له ستم
 به و سووری به واهات و به سه رهاتمی نووسی
 دیار بوو که سی نایزانی خه تی خواری شکه ستم
 هه ر چی که دروزن بوو له نه په یزه یه سه رکه وت
 من مامه وه بو په ندی سیا هی سه ری په ستم
 بیچاره م و ناچار به به م چاره ده چارم
 چوار ده وری که چال کردو وه لیم چالکهنی مه ستم
 په یمانه به په یمانه له بوم پر که وه ساقی
 هه ر خوتی مه ی و مهستی و خاوه ن خه می خه ستم
 بات داوه سه ری شوو شه شه رابی ته مه نم تا
 پی بزانی هه تا که نگی به نه م دهرده ده وه ستم؟
 که و توومه ته به ریپی دلی دامای هه ژارم
 کوا دهستی که هه سیتیته وه پروو چی به نشستم
 هه ر وهنده بوو زانیم وه کوو من توش گه لی ته نیای
 نیتر له خه می خاکی به جاری کی خه له ستم

(۲۷)

خه می بیخواه نیی خۆم ئەم سهره وێرانه دهزانئ
به په شیوی شهو و رۆم ههر دلی دیوانه دهزانئ
به هه موو هه ولی نه زۆکم له رکه ی دهر د و بریندا
مه لی نیو داوی به بی دانه و هیلانه دهزانئ
سه گ و شوانم ئەوه هاتوونه تهوه پیکه وه دیسان
چ که سی باس و هه والی په زی ئەم رانه دهزانئ؟

"چ نه هاتیم بوو کهوا هات و به سهرهاتی نه پرسیم"
 چاره نووسی به هه له م نووسه ری ئه فسانه ده زانی
 خه می خۆم باشته بیخۆمه وه بوخۆم و نه لیم هیچ
 به هزار جوړی ده جاوی ئه وی به م ژانه ده زانی
 به زمانی گری ناخ و به سه مای مهرگی گیانم
 له شه وی بیکه سی، به زمی شه م و په روانه ده زانی
 دلی ئاوینه ده بوو درزی بدا بایه به جاری
 که خه می په رچه می تۆ موو به موو هه ر شانه ده زانی
 که له لا که وتم و بو چی به سه ری باده وه بادرام؟
 به کولی ئه و شه وه هه ر ساقی و په یمانه ده زانی!
 به که شی تالی غه ری بی و به هه وای ماچی ته ری تۆ
 گو لی تینووی دل و لیزمه ی خو ری بارانه ده زانی

خۆزگە دەکرا خۆشەویستی قەت درىخى لى نەكەن
 دل بە فيس و خۆپەرەستى و كينه هەرگيز ئاۋ نەدەن
 وەك هەتاۋ گەرم و گور و تيشكپزىن و خۆنەويست
 پروو لە بوغز و دوژمنى و ئازارى يەكتر قەت نەكەن
 خۆزگە دەکرا ھاۋخەم و ئاۋدەنگ و يەكپروو بن ھەموو
 دەرکى دلسۆزى و دلاۋايى لە سەر يەك دانەخەن
 خۆزگە قەدرى يەكترىان ئىستا دەزانى بەر لەۋەي
 مال و كۆچيان بۆ ھەۋارى دوورەدەستى گۆر بىەن
 خۆزگە دەکرا دەرسى سەربەستى و سروودى ھاۋدلى
 پىكەۋە بخویننەۋە بەرز و بە دەنگىكى رەسەن
 خۆزگە دەکرا گۆش بکەن گيانيان بە ھەتۋانى ئەۋين
 مەلھەمى زامى دلى يەكتر بىن بى فيل و فەن
 خۆزگە دەکرا سادە ھەر زور سادە ۋىنەي شىعرى تۆ
 بىن و بدوین بى گريوگول و ھەرا و ھورىاي زەمەن
 خۆزگە دەکرا دابمالن ئەۋ دەمامكەي روالەتيان
 جا بىين ئەم جىھانە و زوو تەۋابوۋنى تەمەن

خۆزگە سادە و سادەتر دەکرانەووە ھاوکیشەکان
هیچ سنووری نەیدەبەست ئیتر دەس و بآلی وەتەن
خۆزگە ئەمما خۆزگە کانیش دەسبەجی ھاتبانە دی
تاوہ کوو شاعیر لەناو ئەم بەندەدا نەکریی بە پەن!
تاوہ کوو کە ی ھەر خەیاڵی زەرد و سوور بی دیمەنت
تاوہ کوو کە ی دیل و بآلبەستە لەنیوان چۆن و چەن!

(۲۹)

قوربانی قەدت بىم که ده لێی تووله که میوه
ههیرانی روخت بىم بوتی من ئەى پەرى شیوه
میوانی که نووی نیش و به نوشینی دەمت بىم
جاری به بزەى جەردەیه، جاری به جنیوه

لیوانی دوو لیوی تهړ و تورتي به خوناوت
 بتویمه وه وه ک قهندی کلۆ بوو دهم و لیوه
 پاوانی چپه ی ئاسکه نیگای چاوی رهشی تو
 نهو نیرگزه چاره ی له دهراو خاوهنی خپوه
 جیرانی لهش و لاری به رهوتی که وه بارت
 به ژنیکې بلوورین که دلی کردووه لیوه
 په رزینی رز و باغی هه ناری به گولت بم
 نهو گرده گولودیره و نه م دوو مه مه سیوه
 سه یوانی که زی خاو و به چه تری سه ری تو بم
 نهو تافگه به پرژه و شنه ی نه م بسکه په شیوه
 ته یمانی گولی هه ست و دلی ناسکی کچانه ت
 نهو چهن په ریه ی هه لده وه ری زور زوو له ریوه
 تاوانی هه میشه م، نه ری! بارانی به رامه ت
 نهو گه رده نه بیگه رده یه هه ر دلمی که پیوه

(۳۰)

به ناوی تۆ قه سه م دنيا ئه گهر ويران ببي ههر ديم
به چاوی تۆ قه سه م دنيا ئه گهر ويران ببي ههر ديم
له سهر دهستی هه بوونی تۆ ده خۆم سویندی ئه وینداری
نه مینى گيان و ههم ريگا ئه گهر ويران ببي ههر ديم
به په يمانیک که به ستوومه له گه ل به سته ی وه فاداريت
ئه گهر بشکى دهس و پى و رپی سه فهر ويران ببي ههر ديم
به هه ست و سۆزى وا ويستوومه له م هه لبه سته نوويه مدا
هه وارت کيوى قاف، تووران و گهر ئيران ببي ههر ديم
گه لى رژد و گه وه و هه لدير و زۆزانم له پيشدايه
به گشتيان سویند ئه گهر ئيمان و گيان و سهر بچى ههر ديم
زه مانه هيچ بواريکم نه دات و پاک هه لم بویری
وه کوو سيهر، له رپی خه ون و به پيى خوليا، به بى سهر ديم
دهرۆستی ئه و دله م نايه ن سه دان کۆسپ و هه زار له مپهر
له ئه م چالى نه هاته ش ههر به هيژى باوه رم ده ردیم

(۳۱)

عومړیکه له بهر دهر کی خه یال، خه م ده فروشم
 زورم وت و که س نه یکرې لیم ئیسته خه موشم
 تا پر بووه بازاری جیهان له شمه کی چینی
 پیم وا به دهل و قهلبه تهنانهت دلی خوشم
 عه سړیکه له دووی گه یشتن و تیگه یشتنه و نیم
 گشت خاوه ن و خانن، ئه منم خانه به دوشم
 بیر و هزرین له م سده دیه پیری ده هیئ
 وا چاتره پیم گیزه ر و توورم بفروشم!
 پیم وایه خه تای خوایه که گووی تی بووه دنیا
 گهر نا له گله ی عالمی بو پر ده بوو گوشم؟

"دنيا به دهسى دهسته كهر و گايه كه"، راسته؟

يا تووشى نهخوشينى وههم زام و پهروشم؟

"جاران بوو كه مالم دهچوو باقى بوو كه مالم"

ئىستاكه بهتالان چووه مالم و سهر و هوشم

ههر ئه و كهسه پيم وا بوو كه دلسوزى نزيكمه

دهردىكى به دل داوه كه عومريكه نهخوشم

مه يگيرم نه گهر تو نه بى پيم خوش نيه باده

دهستگيرم نه گهر تو بى گيروده به دوشم

رۆژی دى ئى نىشتمانى تىكەلى خوين و ئهوين
 وهك گهلانى سهر زهوى ئيمهش به ئازادى بژين
 رۆژی دى دهرچين له چالى نهگهتیی ئه و ناوچهیه
 وهك كفارهی نهوت له ئهم بندهستیه ئازاد بیین
 دیته دى خهونى له میژینهی ولاتی خۆر و بهفر
 ئاشتی، ئازادی، دلدارى، ئهوين و پیکه نین
 رۆژی دى وهك میلله تانی دیکه ئیمهش پی بگهین
 لهم بهرى دنیا بلاوه مافی خۆمان وهرگرین
 هه لده بی بهیداخی کوردستان له سهرجه م جیگه کان
 نه قشی نه قشهی نوێ ده بی ت ناوی به هه شتیکی بهرین
 رۆژه رۆژ زیاتر له ئهم خولیا به نیزیکی بووینه وه
 ئافهرین بو رۆله کانی ژیر و ئازات ئافهرین
 ئه و که سه ی پیی وا بوو خهونى شاعیرانه و راس نییه
 بی و بیینی ئه و درۆیه ی تا کوو ئیسته چاترین

تینی نازادی هه تا تی نه گه ری ناخی گه لیک
 داری ئاواتی بهری نابئی ئه بهد باخی گه لیک
 تا وه کوو شار و شه قام دهست نه خه نه نیو دهستی
 سه ری هه ر پهست و به ته نیا و به ته مه شاخی گه لیک
 خوینده واری که هه موو په رپه ر و ئاواره بین
 چۆن بخوینته وه رابرده یی پرداخ، گه لیک
 ئه و که سه ی کۆل به ری رپی ره نجی ئه وینی تو بی
 ده په ری نیتته وه شه و ماچی به قاچاخی گه لیک
 تو ئه گه ر رابیه ری و من له گه لت رابیه رم
 چۆن وه سه ر ناکه وئ له م باده وه به یداخی گه لیک؟
 گه ر به هیوای وه خه بهر کردنه وه لای یه ک بخه وین
 تیشکی پروناکی له سه ر ناکه وئ چارداخی گه لیک
 که سه ی نه گری به دهست له نته ری سه رکه وتن و چوون
 نیوه خالی ده بریسکیتته وه په رداخی گه لیک

(۳۴)

ئەو تازە ناگەریتەو بەوانە کەم بنوو
تۆی تازە ناھەویتەو بەوانە کەم بنوو
رۆییوہ سألەھایە خودای خوشەویستی تۆ
رۆی لیرە ناگەریتەو بەوانە کەم بنوو
دل خوش مە کە بە تۆوی چ هیوایە کی نزیک
شین نابێ نارویتەو بەوانە کەم بنوو

ټه و باوه شه ی پری ټه به دییه ت بوو سه د خه سار
یه ک چرکه ناکر ټه وه باوانه که م بنوو
ترست هه یه به ده ردی دوینی بجی سبه ی
هاکا له دهس بیته وه باوانه که م بنوو
یادیکی کرچ و کال که به جی ماوه لی ټه ویش
که م که م له بیر ده چته وه باوانه که م بنوو
ته نیا به مهرگ و خه و نه بی، هه رگیز له ژین دهنه
ټه و رووچه ناحه سیته وه باوانه که م بنوو
شپر یو و زور شیرزه دلی تو به لام ټه شق
له م ژووره ناحه و ټه وه باوانه که م بنوو

(۳۵)

بانەرۆژت ئەی گەلی ژیر و نەبەز ئیستاکەیه
ئاسمانی بەختە کەت پاراستنی ئەم خاکەیه
چاوی میژوو تا بە ئازادی ئەتۆ پروون بێتەوه
چلچرای ریگەت بزاقی بیوچان بۆو ماکەیه
تا کوو دوژمن باش نەناسی خۆت نەناسیوه، جەخار!
ئێستە پێناسەت بە دەست ئەو بەد فەرە ناپاکەیه
بەو زمانە سوورەیه تەنیا جەهانت سەوز ئەبی
زەردە ی ئادگارت بەهۆی ئەم گۆلۆشە زگماکەیه
بۆ لەناوچوونت نە یار فەرەهەنگە کەت داگیر دەکا
خەونی بوون و ژیتنت ئەم خانووه پرووناکەیه

سەیدەوانت تا بکووژی و خۆت وەجاغت کوێر بکە ی
چارەنووست ئە ی عەزیزم ئە و بەشە غەمناکە یە
نەیتوانیوە نە یار قەد نیۆقەدت بپرێتە وە
دەسکی بیور ئاشنای ئە م جەنگە لە هیاکە یە
خۆت نکوولی لی نە کە ی وەردە گری پۆژی مافی خۆت
کەوتن و سەرکەوتنت ئاکامی ئە و ئیدراکە یە
پوو لە ئاسۆی پوون وە لە ی نێ عەدەتی کۆن و خراب
دایە نی پیرۆز و پاک؛ ئە و نیشتمانە چاکە یە
دەرسی دلسۆزی دەدەن کیژ و کۆری دورناسی تۆ
بۆ دەوای دەرد و برینت پاکی دادە و کاکە یە

(۳۶)

له گۆشە ی بیکەسی را سه خله تی سەر دەرده کیشیت
وه فای هەر ماوه ئەو چا نییه که دیت و سەر ده کیشیت*
له سەر بستووی زیان ئەو تاقەدارە ی وا دلم بیت
هەوای بۆژۆ و گەنیوی شار، شەو و رۆژ هەر ده کیشیت**
گەلیکی خۆگەز و بیدەنگ و بیگانه م به مافم
سنوور باری هەزارانەم وه کوو کۆلبەر ده کیشیت

خه می بیخواوه نی و شیرازه تیچچوون و وه شانتان
 ته وای تانو پوی بوونم له بهر یه ک دهر ده کیشیت
 به قهولی حاجی تا وه ک ئاگری بن کان له گهل یه ک
 شکست، هه وساری له شکر تان هه تا مه حشه ده کیشیت***
 پله ی بهرزی مه قامی میلله تان میژوو به گشتی
 به تایی ئه قل و به پای هه ول و به های جه وه هر ده کیشیت
 هه تا میزان بی ئه ندازه ی ئازادی، زه مانه
 به سه نگی ده نگ و کاتی هات و کیش، ده فته ده کیشیت
 بلین بارگه و بنه ی با تیچ بنی کوردی به جیماو
 که گه میه ی پیگه بیوان ئیسته که له نگه ده کیشیت
 به فیرۆ چوو له تاو دووریت هه موو عومری عه زیم
 هه تا که نگی خودا تهرحی به بی پیوه ده کیشیت؟

* دارپژراوی دوباره ی به یتیکی ماموستا هیمنه.
 ** دیسان دارشته وه ی به یتیکی ماموستا محه ممه دی نووریه.
 *** ئامازه یه بو ئه م به یتیه ی حاجی قادری کویی:

هه تا وه ک ئاگری بن کان له گهل یه ک
 هه زار توفانی له شکر تان به پووشه ک

دەرۆیی له ئەم جوگرافیا گەچلاویدا رۆژیک
 دەرۆیی له ئەم دیرۆکە پر ئازاوەدا رۆژیک
 تۆ دەرسی ئازادی بە خەلکی فیر دەکە، ئەوسا!
 بێشمەرگە هێمای خواست ئەبێ لەم ناوەدا رۆژیک
 وەک ئایەتییکی پاک و پیرۆز و گەلی رۆشن
 دەدری بە گوێی ئەم کەونە سەرسورماوەدا رۆژیک
 وەک عەتر و بۆنی باوەریکی خوش و پر شیرین
 دەپژێی بەرووی دنیاوەکی بەسراوەدا رۆژیک
 دەشنییەو لەم دەشت و یالە وەک شەهێ شەوبا
 دەرۆییەو لەم شاخ و کۆ و سەرکاوەدا رۆژیک
 دەرژییە ناو جەرگی هەژارانێ بە زام تینوو
 سەرپەل دەبی لەم جەنگی ناو زۆنگاوەدا رۆژیک
 ناوت دەبێتە خالی وەرچەرخانێ میژووی نوێ
 نەقشەیی ولاتیکی دیار دەبی لەم تاوەدا رۆژیک
 خەونت وەدی دێ و سەرەخۆییێ راستە کوردستان
 کیژ و کوری ژیر بانگی بوونت قاو ئەدا رۆژیک

(۳۸)

خەمییکی لەعنەتی ئاسۆی ژیانمی داگرت
تەمییکی نەگبەتی کوێستانی گیانمی داگرت
دڵم دوبارە دەگرمینی بۆ گۆلی پرووی تۆ
شەویکی تال و گران ئاسمانمی داگرت
مەراق و حەسرەت ئالۆزی کرد ھەموو مێشکم
سەریشەییکی بەژان گش جەھانمی داگرت
نەماوە تاقەت و سەبر و قەراری بیتۆییم
شەپۆلی مەینەت و ماتەم پەوانمی داگرت
ئەوێندە تامەزرۆی جەننەتی ئەوینت بووم
کە دۆزەخی خەم و دەرد، بوون و مانمی داگرت

(۳۹)

دەنگی تریپە ی سەوزی پیت دی ئە ی بەهەشتی ئارەزوو
زایەلە ی یادت دلم دینیتە لەرزین زووبەزوو
لەم هەرای ئیوارە بازارە نمە ی خەونی ئەوین
تەپ دەشیلی بانی گیان و تەر دە کا رووحم هەموو
ئاو پێژنە بو دەروونی ویشکەسی و حەوشە ی هەناو
رێژنە بارانی سەرنج و پێکەنینی رووبەروو
دەمبە دەم گویچکە ی دلم لەم گۆرە دەزرینگیتەو
بو زرینگە ی زەنگی دەنگت ئە ی مەسیحای ژین پشوو

سه رهه لینه ساته وه ختیک له م کلۆله ی یاری خۆت
 بی و بینه چی به سهر هیناوه عومری ئاوه سوو
 چاکی هینا به ختی ههر کهس بهرد ده بیته میو له بو ی
 وه ک منیش بیچاره بوو گهر؛ دانی ده شکینی په لوو!
 ههر که سیک بیفکر بوو زۆر به خۆشی رایبوارد
 نانی خاوهن ئاوه زانه ئیسته به ستوویه که روو
 لیی ده به سری گشت ده لاقه و رۆچنه ی ریگه ی نه جات
 داده پچری مهرگ له بو هه للوشتنی زار و گه روو
 خاتره ی دوور و دره نگت گهر دلم زاخاو نه دا
 خۆ زراوم لی ده توقی بی ده راو و بی ده روو
 داد و هاواری دلای سهوداسهرم بو کوی بهرم
 خه م هه موو خویناوی ژینی هه لمژیوم وه ک زه روو
 تا نه بهد نه بریته وه یا ره ب له کۆلانی خه یال
 رایه له ی ریواری ئه شق و دهنگی ترپه ی پیی نه توو ...

(۴۰)

ئەمشەو دەرەقەت نایە دلە ی تاق و بەتەنیا
 هاوارە لە من بۆ خەمی هانیومەتە دنیا
 وادە ی هەرەسی مەرگە بەسەر شانی تەمەندا
 هەر چوارپەلی پرووحم بزر و وردە لە بنیا
 نەپراوێیە یەلداااای خەمی بیکەسی خاکم
 کە پراوێ هەمیشە ی غەزەلی شین بە بەژنیا
 بۆ نەگبەتی خۆی و غەزەبی خواپە کە ماوێ
 ئەمشەو کە دەخنکا و لەبەر ئەو لووزەوی خوینیا:
 "ئاوازی هەزار بولبولی شەیداااای" *** دەستپری
 ئەو سوورە گۆلە ی هەر بەشنە ی زام دەشنیا
 *** ئەم پرستە یە ئی عەبباسی کە مەندییە.

(٤١)

بوچی دههاتی ئەگه دهترانی دهیی زوو برۆی؟
 چیت له دلم دابوو که نازانی چلۆن خهم بخۆی؟
 بوچی دههاتی که بشیوینی سهری هیورم
 تازه چلۆن بهم ههموو سهوداوه بیههژیته خۆی؟
 بوچی دههاتی چهمی ئارامی نیگام لیل بیی
 تۆ که دهبوو پۆژی بهجی بیلی که نار و سه کۆی
 چیت له که لاهوی دلی تهنگی منی شاعیر دهویست
 هاتی سهرت خستهوه دیواری خهم و ژان و سووی
 دادهرما هیدی له گهل بوردنی کات نهک له پر
 تۆ که نه بووبای به کهس و خاوهن و باوان له بۆی
 من دلم ئەو شووشهیه بوو ههر به هه ناسهی رهشیش
 درزی دهدا، بهردی وتهت پیی دهبوو نه شکێ شکۆی!؟
 من ته مه نم خیه تی ته نیایی و ته م بوو گولم
 بوچی به جیت هیشت ره شه با تیکی بدا تانو پۆی؟

مېرگى دەررون روون و به بې گەرد وه کوو ئاوينه بوو
 ژهنگى هه ليناوه له داخان ده بې چوڻى بشوى؟
 هاتبوو به سه د ناز و به يه ک جيلوه جيهانمى دزى
 من به هه زار رازه وه مام بو خه فته و شين و روڻى
 نا نه ده بوو هيڻده وه دواى ئه و خه ت و خاله کهوم
 نا نه ده بوو دل بکه مه شوينى ئه وين و مه کوى!
 چه شنى هه له ب ئيسته که ويرانه م و ئازاد به ناو
 ديتته وه بيرم هه موو روژى چ بوو هوکار و هوى!
 ئيسته که وا دارى له سه ر به ردى نه ماوه دەررون
 ده مبه ده م ئه م هوڤه يه ده ژنه ومه وه؛ بوونم ئه توى

دویڼی نه له لای خوم نه له کن تو خه بهرم بوو
 گومراییه کی بی سهره تا هاوسه فهرم بوو
 ئاواره ترین بیکه سی بهردهستی هه ناسه
 " ئاژاوه یه کی دانه کوژاو " پر به بهرم بوو
 من نهو تکه ته نیایه کهوا دانه ده باری
 من نهو پله خویناوه که ریشه ی جگهرم بوو
 نهو جه غزه به بی به رهه مه ی ههر گه وره ده بووه
 نهو خاله کزه ی بی سهروشوین ما بوو: سهرم بوو!
 نهو شاره برینداره که ناوی یه که می: مهرگ
 نهو شیعره هه ژاره ی نه ده نووسرا و له بهرم بوو! ↓
 مه یخانه یه کی چه نده دلاوا بوو زه مانیک
 خوینی که نیشانه ی دل که ی ده به ده رم بوو
 ویرانه یه؛ ناچیتته وه سهر یه که به خه یالیش
 نهو خانوو وه سهرده می: جیی خه ونی گهرم بوو!
 ئیستا که ده لئی کونه که لاوه ی بنی خاکه،
 بیرچوونه وه واتایه کی کالی قه ده رم بوو

(٤٣)

ئىواره بوو ئادگارى زمەن پر له درۆ بوو
شار مات و خەفە تبار و دلم تامەزرۆ بوو
بۆ تۆ دەگەرەم و کەچى تۆم ھەر نەدەناسى
ھەوسارى خەيالەم بەدەسى چا و برۆ بوو
دەمگوت ئەو ھەيان مافى منى پیتوھ نىيە ھىچ
چون دەستى لەناو دەستى جىلەيکيترو بوو
تۆ پەنگە ھەر ئەو وەختە لە زانىنگەيە کى دوور
تويژينەو ھەت؛ ھۆگەلى تەنيايى مرۆ بوو!!!
يان پەنگە لە ناوھندى ئورووپايە کى ئازاد

خهونت خه بهری مه رگی فیدل کاسترۆ بوو!!!

یان پهنگه له ئاواپیه کی دووری ولاتم

بیرت وه کوو بارانه، تژی شیر و فرۆ بوو!!!

یان نا له شه قامی کی سه مه رقه ندی قه دیمدا

بو شاعیری سه مه رسته قژی خاوت نگرۆ بوو

ئه ممانه وه من بوو که به ته نیایی هه ر ئیستا

به ردهستی ته م و گێژ و له غه مدا نگرۆ بوو

ئه ممانه وه من بوو که ده باری له غه ربیی

په تیاره یه کی پرووت و په جال و مجرۆ بوو

بو تو ده گه رام و که چی تو م هه ر نه ده ناسی

ئیواره بوو ئادگاری زه مان پر له درۆ بوو

(٤٤)

سه د خۆزگه به ههستی ئاوه لاوه
ئاوړیکى له دل کهس ددهاوه
رؤژیکى دههات به باشى؟ رندى؟
هه رگیز نه ده رپوى لام ده ماوه
ده بهانى کتیبى خوشه ویستى
تا لاپه رى دواى هه لده داوه
ده یخوینده وه ئه لف و بیى جوانى
هه لبه ستى ئه وینى راده ناوه
ده رسی دل و عاشقى ده زانى
به و فرچکه چونکه گۆش کراوه
ده یشووشته وه ئاوینه ی دلى ته نگ
به و خه ونه که بوونى ناو نراوه

دهیکردهوه په نجه ره ی خه یالم
دهستیکی که سه رچلی هه تاوه
ماچی ده می، مهستی پیم ده به خشی
تاک بهیتی ژبانی لیک ده داوه
هانای بیایه بو هه ناوم
هه توانی له په نگی هونراوه!
بارانی بزه ی که داده باراند
کوستانه غه مم هه موو ده تاوه
بالامی له تیشکی هه لیکیشا؛
ئه و چاوه یه ئوی تی ده زاوه
دیسانه وه ژینی بوم ده هینا
سه د خوزگه که سی له لای خوداوه

(٤٥)

تا سنووری شیتی هاتووم رۆژ ئه‌وا ئاوا ده‌بی!
 باره‌که‌م قورس و گرانه‌ کوانی ژین ئاوا ده‌بی؟
 زۆر له‌میژه‌ خو به‌ریوهم باشه‌ ئه‌ی بو ناگه‌می؟
 گه‌وره‌یی و داد و دلۆقانی خودا کوا وا ده‌بی؟
 لاشه‌ کزتر، پاره‌ که‌متر، باره‌که‌م پرکیشتره
 چارم ئه‌مما چاوی تاکه‌ی هه‌ر به‌لای خاوا ده‌بی؟
 زۆر بواری رۆژد و سه‌خت و تالم ئه‌مرو تیه‌راند
 عومری ته‌نیام بو سبه‌ینی بووکی کام زاوا ده‌بی؟
 سه‌د که‌مین و که‌ند و کو‌سپ و مین و له‌مپه‌ر هاتنه‌ ریم
 ئه‌و هه‌موو چاکه‌م هه‌تا په‌سلان له‌ناو چاوا ده‌بی!
 هه‌ر بینا رۆژی له‌ هه‌لدیریکه‌وه‌ به‌ربوومه‌وه
 هاتتم چون سوتفه‌ بوو مه‌رگیش له‌ناکاو ده‌بی

دادی ئازادی و دروشمی زهرد و سوور تا بیته گویم

چوارپه‌لی رووحم هه‌میشه هه‌ر له‌ناو داوا ده‌بی

داشدارى ئاشتیخوازی و هه‌مبه‌ری تا ئیوه بن

من به‌ش و مافی مرۆیانهم له‌پیی ناوا ده‌بی!

رۆژی دى هه‌ر به‌و مت و مۆره‌ی درۆکانتانه‌وه

وه‌ک (په‌شیو) یاری بکه‌م هه‌رچه‌نده کات ناواده‌بی!

داکه‌وه ئاران به‌دادت که‌ی ده‌گه‌ن دنیا و خودا؟

خه‌لک به‌هه‌ولێ خۆیه‌تی، ئازاد و مال ئاوا ده‌بی

(۴۶)

ده لّین دویشه و دلی سهوزت به کول بوو
 تکه ی ئاونگ له چاوتدا سکل بوو
 وه کوو لاولا و له بالای ههر دههالا
 خه میکی قوول که میوانداری دل بوو
 خه یالی خو شه ویستییک توی دهبرد تا
 هه واری دوور که بوی مال و مزل بوو
 لهشت پییدا دههات مووچرکی پر ژان
 له بهر دیدت وه کوو ئاسک که سل بوو
 ته زووی ئه شقییک وهها جهرگی ده برژاند
 چما که متر له ئاگردان و کل بوو؟
 ده مییک ئه و مامزهت بو دهسته مو با
 هه موو دونیا له بهرچاوت رهمل بوو

ته لی پرووحتی ده بزواند زهنگی دهنگی
له سهر خهرمانی باوه پتا شه قل بوو
بزه ی لیوی که نینی مؤنجی ده ریا
له ناو دیمی دهروون چه شنی شه تل بوو
له دهستی ئیشق دابوو سهروه ری تو
حه ز و دلسوزی که ی کاری نه قل بوو؟
چلون به و گشته جیلوه گوش کراوی؟
که ئادهم به رهه میکی ئاو و گل بوو
به دلتهنگی له بهر چی وا ده گریای
که فرمیسکیش له پرووی تودا خه جل بوو
دلی سهوزت گورووی چی لی ده گرتی؟
چقل کویرا نزیکه سووره گول بوو؟

عهزيم تۆ له بنكى بيري كه نعانما به جيمماوى
 وه كوو گهنجى له ويرانهى دڵ و گيانما به جيمماوى
 ئەمن ديليكى بهردهستى نهوونى تۆم و تۆ وهك مانگ
 له چوارچيوهه ده لاقهه تهنگى زيندانما به جيمماوى
 ده لايى نيلوو پهري شين بووى له ناو پهنگاوى ئەسرينم
 وه كوو نيرگى له كانى روونى چاوانما به جيمماوى
 ئەوينت دايدريوه شيوى جهرگ و دڵ وه كوو به فراو
 له ناو دۆلى دهروون و رووحى كوستانما به جيمماوى
 ئەگهرچى چهشنى لافاو توند به سههما هاتى و رويشتى
 به لام وهك ئاوڤ و كهناللى له ژيانما به جيمماوى
 ئەوهند شيرينه زاراوهت به زارى تۆيه داخووم
 فرىتى نووى بفكرينمى و له ئەزمانما به جيمماوى
 دهزانم تازه ناچيژم مهزهى ماچى دهم و لىوت
 به لام تايهتتيرين تامى و له بن ديانما به جيمماوى
 ئەگهرچى وهك چهام و رووبار چياى ناخم به جى دىلى
 جگه رگۆشهه وه كوو شيعر و له ديوانما به جيمماوى

(٤٨)

ساقی به فیدای ودمی دهم و جامی شهرابت
تیراو که دلم تا کوو ته و او دهمه خه رابت
وا ژهنگی هه لیتاوه دهروون، پژده ژیانم
رهنگی بهره، پروونی که وه بهو بادیهی نابت
دل ناگری بهرگهی گری دووریت ... ده ساقی!
ئهمشه و بگه فریام که سووتام ... له تابت!
بۆم بینه هه والیک له مهر ئه و دل بهره دووره
هه رچه نده که زۆر تال و گرانش بی جوابت
بیتهنگ و گرانبهار و ئه ویندار و به ته نیا
من ماومه ته وه بۆ سپهری رهنج و عه زابت
هه ر جاری دلم بگری وه خو، دیته وه سهر خوی
مه شکینه سهری بهم که سه ره تو سهری بابت
ئهمشه و دهمی ماچی دهمه که ت ساقی که ره م که
حازر بیی تا ئه و مه زه، برژاوه که بابت

(۴۹)

ژیانینکی تهک و ته نیام بهرئ کرد
تهک و ته نیا هه موو دونیام بهرئ کرد
که تو رویشتی له بهر دهرکی نهویندا
دلئیک و سه د هه ز و خو زیام بهرئ کرد
خه م و خولیا به هیچ جوړ لئیک نه هاتن
خه م میوان ده بوو خولیا م بهرئ کرد
سه ریکی پر له ژان و ئیش و ئازار
هه زار کوړ په یی هه ز و بریام بهرئ کرد
که شه و داهات له بهر تیشکی په ژاره
هه زاران خه ونی ناوریام بهرئ کرد

به دل هه ر ئاهى گه رمم هه لده کيشا
هه نسكى ساردى بى فريام به پرى کرد
به جووت تا نيوه شه و هاو پرى خه يالات
وه نه و زمان يا ده تاران يام به پرى کرد
به بیده نگی له پال دیواری مردن
گه لیک هه ستي وه ک ئاوه نیام به پرى کرد
له پيدا بوون که بین زور به يتي دیکه ش
کوتم پيش ئیوه سه د هونيام به پرى کرد
هه موو سه بر و قه رار و بیر و هوشم
به جارئ نه وده مه ی گليام به پرى کرد!

وهره و میوان ببه لیّم ئه ی ئه وینی نوّ
 که عومرم مائی خۆته روو مه که هیچ کوّ
 به خیر و زۆر به جی هاتی چ بیکهس بووم
 دهروون ئامادهیه تا توّی تیا بروّ
 پهروباّمت ئه گهرچی زۆر که پرت سووتان
 به دهم بای باله وه ده ژیمه وه له نوّ
 له لام دانیسه تاوّی ئه ی فریشه ی تاک
 له گهّل رووحم به چرپه و سرته وه بدوّ
 زمانم ههر به ناوی توّ ده دهم زاخاو
 له بهر چاوی ئه توّ ده بمه سهراپا گوّ
 ئه وینداران ده ناسن ده ردی ته نهایی
 برۆ سوّفی سه رت له م باسه هه لمه سوّ
 به پیی دلسۆزی میزانه دلی ئیمه
 به گویره ی خۆشه ویستی بوونمان ده لوّ
 به ئه زموون و خه تای ئاوه ز چ محتاجین
 به نووری باده پاک و پیس ئه کهین لیک جوّ

(۵۱)

حورمهت و پڙی ئهوین راناگری
تا خودا ههز کا به دینم کافری
جوانی به خشیوه به روخسارت نیگام
بویه ئاوا دلرفین و دلگری

رەنگ و رەنجی جوانپەرەستیت دیتوو؟
 خۆر و بەفری، چەشنی ئاو و ئاگری!
 رەنگی جوانیت بەرھەمی رەنجی منە
 جوانپەرەستم ھەر بە دیدەیی شاعیری
 بەم ھەموو تەرزە دەتارینی دڵم
 بۆ مەگەر ئەفسوونگەری یا ساحیری؟
 دەرسی سحرەت تۆ لە لای کێ خۆیندوو؟
 [بۆ فریوم چۆنە ئاوا ماھیری]*
 گەر لە ھەلبەستی ژیانمدا ببی
 سەربلندی! دلیا بە! نامری
 تا لە من دووری لە خۆشم غاییم
 تۆ لەبەر چاوم کەچی ھەر حازری
 گەرچی شاری رووحەت چۆڵ کردوو
 [ھەر ئەتۆم ئیستاش لە خەڵکی چاتری]*

* بەشیک لە شیعەرەکانی مامۆستا کوردی

(۵۲)

چۆله واریک بووم به ترپه ی پیت له گۆر رابوومه وه
 کۆله واریک بووم به تیشکی چاوه که ت چا بوومه وه
 نهم ده زانی کیم و چیم؟ ناوم چییه و بۆچی ده ژیم؟
 ههر له ئه ووه ل ده وری یاری عومری خۆم مابوومه وه
 ده رکی ده رک و دهستی ههست و بالی بیرم بهستبوو
 ته فگه ر و ته ون و ته له ی ئهم گۆره خۆم نابوومه وه
 کۆن ده بی و نافه وتی ئهمما وه ک ده لئین رووح و ره وان
 قه رزی تازه و کۆنه هه رچیکی هه بوو دابوومه وه
 بهر له وه ی ری به رمه ناو ئهم چۆله واری غوربه ته
 تازه لاییک بووم په هنده هینده نه شکابوومه وه
 ههر له نیوان خۆم و مه رگ و خۆزگه، هاتووچۆم هه بوو
 چه شنی چه رمی ئاوه سوو بهم جۆره نه سوابوومه وه

شيئى تەنيائى و ئەوينىم ئەودەمىش ھەر خۇش دەويست

و ەك مەلئكى لائەواز ئاوا نەرووتا بوومەو

دەرس و دەورم زىدەتر ھەر زىكىرى ناوت بوو كەسم

قەت لە پشت كونكوورى ئەشقى تۆ نەگىرسا بوومەو

.

.

.

.

لايەنى ترسم دەگرت و لئىم تەوہللا بوو ژيان

تۆ كە ھاتى ئەودەمە زانىم و يەكلا بوومەو

تۆ شەھیدی نیشتمانی و مەشخەلت بووژاندەو
 ئاگرى ئاورگى ئافىستايىت ھەلگىرساندەو
 کوردەوارى ھۆرەى ئازادى و ئەوینی خۆى چرى
 تۆ بە ئەم گۆرانى گەرمى خۆینە بۆت ئەستاندەو
 پردى پێوەندى ئەوین واژۆیە کى تۆى پى دەویست
 گیانى خۆت پى بەخشى و پێوەندە کەت سازاندەو
 بوولەرەى کەرکووک بوو کرماشانى ئاوا توند ھەژاند
 مەرگى تۆ سى بارە پشتى میللەتى لەرزاندەو
 ھەر لە کرماشان ھەتا بۆکان سلاوت لى دە کەن
 کۆرى یە کرىزىت لە کوردستان ئەوا رازاندەو
 خزمەتى خەلک ھەر بە دارایی و سەرۆکبوون خۆ نییە
 پرووحى گەورەت راستەقینەى ئەم قسەى سەلماندەو
 گەرچى زریان، ھەستى وەرزی سألەھا تاساندبوو
 نەوبەھارى کوردى ئەمما کۆچى تۆ راساندەو

بوومه له رزه ش نایهه ژینن ئه و دله ی که رکوک پماندی

قه مچی سه رماش نایته زینن دهستی، ناپاکی پفاندی

بالی هیوای هه لوه راندم پوژگاری نامرادی

ناکه ویتته پیمه له گیانن که ته نیایی پچاندی

خستیه بن خاکه وه خه ون و خه یالی سه ربه خوئی

ئه و مله ی خوڅوڅرییه ی باخی له خوین یاخی پواندی

هیزی لافاو رایده مالن دوانیشانه ی شوینه وارم

چش! که چرزی دا حه یام و ئابرووم خوئی پژاندی

تازه خوئی ناگریته وه شاخیک ئه گهر بنکۆل کرا بی

ئه و په پسته ش ناروی وا لووزه وی غه دریک پزاندی

ئه و ولاته ی چه ن هه زار ساله زه مانه پیی نه ویرا

داخه که م بۆرانی کووری خیله کی و حیزبی په تاندی

که ی وه دهس کورد دیتته وه غیرهت، به دهنگی بهرز له قاو ده م:

خاینی خوڅیری به گوڅری بابی خێویدا ریاندی

(۵۵)

عه‌ترت هه‌ر ماوه له‌نیو بیرگه‌ی ته‌ری بارانه‌دا
 بسکه‌که‌ت بۆی سه‌ربزبۆی په‌نجه‌که‌ی باران نه‌دا
 په‌رچه‌می خاوت شنه‌ی خسته‌هه‌وای له‌رزانه‌وه
 په‌نجه‌ره‌ی چاوت جیهانیک جوانی به‌و کۆلانه‌دا
 سینه‌ی ئاسۆت پر له‌ره‌نگاله‌ی په‌روشینیک کردبوو
 هه‌ورینکی ماته‌مینت دابوو به‌و ئاسمانه‌دا
 ئیسته‌ش هه‌ر ده‌یلینه‌وه ئاهه‌نگی هه‌نگاوت، گه‌ره‌ک!
 ره‌وتی رۆیینت چ ریتیمیکی به‌ئه‌و نۆتانه‌دا
 چی شه‌قام و جاده‌یه‌ تا مالی ئیوه‌ راخوشان
 بانگی دلداریت به‌گوویی ئه‌و شار و ده‌رک و بانه‌دا
 رپوونه‌ ئاوینه‌ له‌به‌ر چی سه‌رله‌به‌ر وا بوته‌ چاو
 کی په‌ریشانی وه‌های هینا به‌شانی شانه‌دا؟

(۵۶)

باکوور شه لالی خوینه و دنیا ته و او ده به ننگه
 مندالی کورد ده کوژری و ته نانهت خوا بیده ننگه
 پولیس و له شکری تورک رژانه گوند و شارم
 کوردی به بی داژداره ئامانجی بهر تفه ننگه
 نه قشه و پالانی ریگام به خوینی خۆم ده نووسم
 تینووسه که ی بهرده ستم به فری سپی و یه کره ننگه
 شار و دی ده کهن خاپوور هه رزان ده کهن خوینی سوور
 دژن دژی تیشک و نوور، خودایمه رگیان پیشه ننگه
 ژن و کچی ولاتم به لام بویر و وریان
 چقلی چاوی نه یارن، کوپله تیان پی نه ننگه
 دایکانی نیشتمانم له باتی تازیه داری
 چه کی شه هید له سهر شان، بو تۆله دلایان ته ننگه

ئىۋارە دەسوورامەۋە لەم شارە بەبى ھۆ
 باۋىلكەيەكى سادە بەدەس بايەكى نامۆ
 جارى لە خەمى مووى رەشى شۆخىكەۋە پىچرام
 جارىكى بەتاۋ كەۋتمە ناۋ گىژەۋى مانتۆ
 سەدجار بە بزەى ناسكى كىژىكەۋە پروام
 سەدجار بە شەنى عەترى ژنى بوومەۋە پىشكۆ
 نەيكرەۋە كەس رۆچنەيەك پروو بە مەراقم
 كەس پەنجەرەى ئاۋالە نەكرد بۆ حەزم ئەمپرو
 نەيكرەۋە كەس ئاۋلەپى بۆ چۆلە كە ماچىك
 نەيگرەۋە كەس باۋەشى بۆ غوربەتى پەترو
 نەكرايەۋە ھىچ دەرەكەيەكى خەندە بە پروتا
 نەپرايەۋە رېگەى كەسەر و دەرد و كول و كۆ
 نەزرايەۋە گوپى ھىچ كەسى بەۋ بانگى ئەۋىنە
 نەشنايەۋە ھىچ ھەستى بە سروەى دلى پر سۆ
 سەد خۆزگە دەبزۋا بە رەزاي بسكى حەزى دەست

خۆزگه دلی دهنگاوت یه کهم زهردهیی ئاسۆ
 سه د خۆزگه منت جی نه ده هیشت لیږه به تنیا
 سه د خۆزگه که ویلت نه ده کردم به شه و ږو
 بی تو هه موو دنیا هه ره سی مهرگه به سه رما
 بی تو په له ییکم رهش و غه مگین و به ئاهو
 بمینه وه ویلم مه که له م شاره غه ریبه
 تا داری ژیان بیته وه بهر بگری پهل و پو
 له م شاره گولم کهس نییه دل بگری وه خوی و
 بیخاته وه سهر ږیچکه یی ئاسایی ده قی خو
 ئیواره بوو دل وه ک په ره کایه ک له هه وادا
 من بووم و کزه ی جهرگ و چزه ی مهرگ و چه ق و چو
 ئاواره ترین دهر به دهری دهستی ئه وین بووم
 تهر میکی تژی زووخ و په ژاره ی به بی گلکو
 ناوازه ترین رازی غه ریبه له زه ماندا
 رازاوه ترین به نده نی بیده نگی له گشت کو
 ته نیایه کی مه ست و مژیلی هه موو ده وران
 له م شاره ده سوو رایه وه شیتانه به بی تو
 په تیاره ترین هاوسه فهری بیکه سی من بووم
 باویله که یه کی ساده به دهس بایه کی نامو

(۵۸)

وه ک دهردي ده کاويته وه ههر کاري کراوه
ئه و شاعيره وا ناوي به شيت ليړه براوه
خوي لي مه ده ويرانه يه ناچيته وه سهر يه ک
رووي تي مه که ديوانه يه کي پاک حه په ساوه
باسي مه که ناواره يه کي بي کهس و کاره
ناسي مه که بيچاره يه کي رووتي ته واوه

مه یخوینه وه داستانی هه له و هوونه هه ناوی
 مه ینووسه وه بهیتی خه م و خه ونیکی زراوه
 زۆر بیره وه ری ناشتووه له م شار و شه قامه
 ویستی دلی زۆر کوشتووه ئەم تووله ز و داوه
 وه ک لاوی به جیی هیشتووه ئاوات و هومیدی
 وه ک کیسه لی قه دریکه له قاپیلکی خزاوه
 ئەوکاته که خۆی چاک نه دهناسی ده گه را لیت
 ئیستا که ته واو تو یخی چوو کاتی نه ماوه
 گۆرخانه ده لاوینی هه ناسه ی دلی ته نگه
 مه یخانه ده رووخی نه که شووشه ی لی شکاوه
 ئەو ماله ده هینیته وه بیرری ته مه نی تالی هه ژاری
 ئەو ماله گه لی ههستی نه خه مالاوی له بهر ده رکه پزاوه
 زۆر ته نگه به ره کووچه که تان نایه ته وه قهت
 ئەو جاده هه راوه ی به غه ربی سهری ناوه

ورده ساتيک له خزمهت ماموستا هيمندا:

چما يارا بزر بووی هر به جارې

وه کوو خوړی له نيو هه وری به هاری

«له من را خو خه تايه ک پرووی نه داوه»

له توهه بوچی به رد و جوین ده باری؟

«عه زیم بوچی توراوی له خورا؟»

وه سهر که وتووی له کهل نايه يته خواری؟

«ئه تۆ وا زوو له بيرت کردم» ئيستاش

به چاوم دا ده دهی تانه و پلاری

«ئه سیری که زيه ته کوتری دلی من»

به بای مه سپړه تا که متر بتاری

«سهر و مال و که مال و بير و هو شم»

به ده ستاری خه می قورسی ده هاری

«له چاوم دی به خور فرمی سکی خوینین»

له دل نايه به لام ده نگی ده ماری

«من و لاشه ی په پووله ماینه وه و بهس»

له شوینی شهم نه بوو هیچ ئاسه واری

(۶۰)

نه خۆرم به و نه مانگم، نه ئهستیرهى شهوانم
نه خهرمانه و نه پرشنگ، نه كازيوهى بهيانم
نه باران به و نه دهريا، نه خهونى خۆش نه خوليا
نه ويستى دَل نه برىا نه ئاسۆى ئاسمانم
پهفيقى رۆژ و شهو به، ههقالى كاتى خهو به
له گهَلما نهو به نهو به، وه كوو گووشيم به خانم
نه بى ماندوو له كرتهم، بيبسى دايمه ورتم
مههتله چركهيه ك كه م، له خۆت دوور بم له گيانم
چما تو راديۆنى، بويزى سهر به خۆنى
نه ههرگيز دَل ده دۆنى، نه گوى ده گرى له ژانم
ده بۆليني به سه رما، جلى نوى كوا له به رما؟
جوانيم ده ربه دهر ما، به فيرۆ چوو ژيانم
پهفيقى ده م به ده م به، له گهَلما دَل به خه م به
وه كوو مۆبايله كه م به، نزيك گوچكه و زمانم

ھيچ دەزانی دایوبابت چۆن و چەندیان خۆش دەویستی؟
 رووخی خۆیان با دەدا دیلانەیان بۆ ھەڵدەبەستی
 ھيچ وەبیرت دی کە ناوەندی گرینگی گۆی ژیان بووی؟
 بەو پەری پارێز وەسەر پەیزە ی سبەینیان دەخستی
 ئە ی لە بیرتە چەن کە یفخۆش بوون کە ساوازه بیوی زوو
 گەشکە دە یگرتن لە خۆشیدا کە دیتیان رادەوہستی
 تۆ گوروگالت دە کرد گالە دە کەوتە نیو دلی وان
 دارەدارە ی ھەستیان بوو دەستە کەت بگرن کە ھەستی
 زۆر بە ئاوات بوون ھەموو رۆژی شتیکت لی وە گیرن
 تازە تر بی لەو وشانە ی پیشووتر لیان دە بیستی
 ھیتە دە شیرین ژیکە لە نەرم و نیان تا قانە بووی تۆ
 یان بە زۆر ماچیان دە کردی یان دەم و گووپیان دە گەستی
 شیوہزاری دلرفینت کانی سەد رووداوی خۆش بوو
 پەوت و رۆینت ھیندە ناسک بوو تەواو گیانیان دە لەستی
 تا وەسەر پی کەوتی سەد جار داکەوت جەرگ و ھەناویان
 بۆ وەسەر ری خستنت بوو دەستیان توند نایە دەستی

(٦٢)

له داخان و له حه یفانه که ده یلیم
بوار و گشت دهروویان بهستوو له ییم
نه رۆژنامه و نه گوڤار و که نالیک
به زاری وان ده بی بییم و بدویم
منالی من نییه بوی ناوی کوردی
ده بی بهو پارسه گه پیسانه راییم

په نام هینایه بهر فیهی سووک له تاوان
 له بن نهو سییه ره بوخوم بئارویم
 په یام کرد هاو زمان و هاو خه باتم
 گه لیک کهس زووبه زوو وا بوونه هاوړیم
 ژن و پیاو، پیر و خاو، کیژ و کوری لاو
 نه دیان نارد و له په ستا هاتنه سهر ړیم
 نه میستاش چاوه ړی دوو چاوی تو نیم
 که بمینی و بزانی چیم و له کویم
 وه کوو ئاو پیک که دوا بریاری دای
 له سهر بهستینی خوم تا هم ده هاژیم
 ده ړوم و تازه سل ناکه م له ساتمه
 سه دان بهر به ست و له مپهر بیته بهر پیم
 به هاوارم گه رووی بیده نگی ده برم
 نه گهر ساتیک به ئاسته م ته نگ بکه ن جیم
 نه حه یفم دی که تو شیعرم نه بینی
 نه داخم دی که شیعی تو نه لایکیم!

(۶۳)

هیچ شه قامیک نه بوو وه خوی بگری
 کووچه یه ک نا، سه ری که هه لگری
 دهستی ته نیایی گرت و رایکیشا
 ده بوو له م دیوه دا دنا بمری
 دهر و دیواری شاری پی نامۆ
 دار و به ردی غه ریپی لیی دهری
 خۆزگه دیوار ده بووم به خوی وا گوت
 خۆزگه به ردیکی سه ر ری که ناهزری
 خۆزگه تۆزیک به بیخه یالی ده مام
 خۆزگه ئاویک هه میشه راده بری
 ئااای! بریا له گوین شنه ده گه رام
 وه کوو خه رمانه یه ک به با ده کری

هيچ شه قاميک نه بوو بيگري و هڅو
 ئاشنايه ک پيرسي لي: ئه وه تو؟
 ده ست له ناو ده ستی بيک هسي و غه مدا
 هاو دليک کوا دلي پي ساو بدري
 با شترين دوستي شهو بوو فقهه ت ئه و
 ده يدي چو ن رو ندي له چاو ده سپري
 نه يده ناسي پياسه پرييه کي شار
 جاده يه ک کوا سه ري که هه لبيگري
 وه ريز و پاک که ساس و مات و غه ريب
 ساته کاني به تالي خو ي ده بري
 هيچ شه قاميک نه بوو بيگري و هڅو
 ئاشنايه ک پيرسي لي: ئه وه تو؟

له خزمهت حهزهره تی مه حویدا:

به نووری ADSI سهر به فه یسبووکدا نه کهم چبکه م؟

به شینیکی وه ها چاری شه ویکی وا نه کهم چبکه م؟

له بهر پیی ئه و په ره شینه تنی فیلته و ده عایه

ده سا زوو ده ستوبرد فیلته رشکه ن سه ودا نه کهم چبکه م؟

له گه ل ههستی منا ری ناکه وی ئه و توره خاوه ی ئه و

وه کوو شیت سهر به دیواری که سانیکدا نه کهم چبکه م؟

له ری ئه و شوخه دا لایکم ده کرد و پیی نه نا پیما

ده سا لایکی هه موو عالم به سهر خو ما نه کهم چبکه م؟

ده میکه شاری پر شوری چه ت و گه پ مات و خاموشه

به یاسای خو م په یامیک بو کچان ئینشا نه کهم چبکه م؟

له ده ستا لایک نه ما بو دیاری نوبه ی لیدوان دی جا

سه رنجدانم به تاله و چاوه ری دودانه کهم، چبکه م؟!

(٦٥)

لە گەڵ حەزرەتی نالی:

شەوی یەلدا یە یا گاگۆرە ئەمشەو
کە دیدەم دوور لە تۆ لایم مۆرە ئەمشەو
دڵم وەک چاکەتی شیتانە قوربان
خەلاتی بەرد و داری کۆرە ئەمشەو
هەمیشە وایە یا نووساوە دەنگت؟
لە خەو هەستاوی یا هەر مۆرە ئەمشەو
دلیش مایل بە یاری نۆیە بۆیە
لە دوستی کۆن سلۆک و تۆرە ئەمشەو
موسولمانان مەپرسن حالی ئاران
شەوی شین و خەریک گاگۆرە ئەمشەو

(٦٦)

ڀهنگي بواردووي دهڻي تالي نه ٿياوم وه رهوه
 دهنگي ونبووي دهڻي تاقِي نه ڪراوم وه رهوه
 ڙهنگي هيٺاوه هه ناوي ڪپ و تاريڪي شيعر
 تهنگي ٿيواره له گهڙ ههستي نه ماوم وه رهوه
 گولي ٿه و قالبييه پر تاسهيه ٻو ديتي تو
 وه ڪوو ٿه و ده رهه مه تا هه ٿنه وه راوم وه رهوه
 دهر و ديوار ده ٻري دهستي دريڙي دووريت
 تاڪوو ٿه و جهردهيه جهرگي نه جناوم وه رهوه
 چ ده ڪا ماسي له ٽاميڙي زريڏا ڪه نه بي؟
 به حره ڪهي بي بني چوار دهوره دراوم وه رهوه

غەمى تۆيانە ھەموو پەنجەرەكانى پرووھم
پۆرتىرەى بەرجەوھنى تارى دوو چاوم وەرەوھ
لېرە وىستاوھ لەسەر كاتى بەتالى سەفەرت
كاتىزىمىرى سەرى مات و ھەپەساوم وەرەوھ
بى ھەوال ماوھتەوھ مالىپەرى چۆلى دنيا
رادوى و تىقى كوژاوهى دلى خاوم وەرەوھ

(٦٧)

تا ئه‌وین بێته‌وه سه‌ر ئالقه‌گه‌ری خۆی بگه‌رێوه
تا بێنیتته‌وه دڵ بال و په‌ری خۆی بگه‌رێوه
تا به‌هار چاوی بېشکوی به‌ چرووی سه‌وزی هه‌زیک و
له به‌ری کاته‌وه شیعی به‌ فه‌ری خۆی بگه‌رێوه
بگه‌رێوه بگه‌ری تا له‌ ره‌گی ژین کۆل و کۆی خوین
تا زه‌مان سووره له‌سه‌ر سوور و گه‌ری خۆی بگه‌رێوه

بگهړیوه تهمه ننی من بهشی ئەم غوربه ته ناکات
 وه تهنم تا بسړی هه سری ته پری خوی بگهړیوه
 تا کهشی بیتته وه دیسانه که ئەشق و وه شه ویستی و
 وه گهړی جوانی دهقی زه رده پهری خوی بگهړیوه
 وه که هه میسه غه زه لیش تامه زرۆی دیتنی تۆیه
 وشه تا بیتته وه توپی دپړ و پهری خوی بگهړیوه
 به سه رها تی من و تو تا وه کوو پر کاته وه گهردوون
 هه لی به ست پردی هه موو به حر و به پری خوی بگهړیوه
 لیکمان هه لده پری و هه ریه که مان ویلی هه واریک
 چاره نووس ئیمه ده نیړی بو شه پری خوی بگهړیوه
 چه می شینت که له باوهش بگری گیانی به تاسه م
 ههروه کوو ماسیه کی لال و که پری خوی بگهړیوه
 له گه ل ئاهه نگی نه مانم وه کوو بارانه ده گریا
 ئەو که سه ی وا به خه مم هه لده پهری خوی بگهړیوه